

Psalmul 1 (101) (Ἦμνος Δαβὶδ, Romanian)

[Românesc](#) / [Psaltiri](#)



La sfârșit, psalm lui David

Spre Domnul am nădăjduit, cum veți zice sufletului meu: „Îndepărtează-te spre munți ca o vrabie?” 2Căci iată, păcătoșii au încordat arcul, gătit-au săgeți în tolbă ca să săgeteze întru întuneric pe cei dreپți cu inima. 3Căci ceea ce Tu ai întărit ei au surpat; dar dreptul ce a făcut? 4Domnul este în locașul Său cel sfânt, Domnul în cer are tronul Lui. 5Ochii Lui la cel sărman privesc, genele Lui cercetează pe fiii oamenilor. 6Domnul cercetează pe cel drept și pe cel necredincios; iar cel ce iubește nedreptatea își urăște sufletul său. 7Ploua-va peste cei păcătoși lațuri, foc și pucioasă și suflare de vifor este partea paharului lor, 8căci drept este Domnul și dreptatea a iubit, la cele drepte a privit fața Lui.